

ΤΟ ΑΞΤΥ

ΕΤΟΣ Β

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘ 96

15 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΕΔΕΦΟΡΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 15

Ἡ συνδρομὴ ἑτησίᾳ καὶ προπληρωτὴ διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ τὴν Παιδείαν δραχμαὶ 12, διὰ τὰς Ἐπιτοχὰς δραχμαὶ 18 καὶ διὰ τὰ Ἐξωτερικὰ δραχμαὶ 20.
Ἑγγύμια καὶ εἰσφορῆσαι καταχωροῦνται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα πρὸς 20 λεπτά ἢ σίχλος.

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΕΠΤΑ 20

ἘΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 19 ΙΟΥΛΙΟΥ 1887

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΕΠΤΑ 20

Πολύτιμος ΑΘΗΝΑ ἀναρθεῖσα ὑπὸ τοῦ Κομητάτου τῆς Γενεύης, κατ' ἄλλους μὲν ἐν Βερολίνῳ κατ' ἄλλους δὲ ἐν Κοπενάγη.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Παρήλθον δεκαπέντε ημέραι ήδη, ἀφότου διεξήχθη ἡ δημοτικὴ ἐκλογὴ, καὶ ὅμως ἀκόμη διατελοῦμεν ὑπὸ τὸ κράτος τῆς, ὑπὸ τὰς ἐντυπώσεις τῆς, ὑπὸ τὸν ἐπιτάλτην τῆς. Τὰ ἑκατομύρια τῶν μολυβδίνων σφαιριδίων, ὅσα ἐρρίφθησαν εἰς τὰς μυριάδας τῶν καλπῶν, βρύνουσι ἀκόμη τὸν στόμαχόν μας. Καὶ ἐξακολουθεῖ γενικὴ συζήτησις, ἂν οἱ ἐκλεχθέντες ἀνήκουσι εἰς τὸ ποίμιον τοῦ κ. Δηλιγιάννη ἢ εἰς τὴν ἀγέλην τοῦ κ. Τρικούπη, ἂν θ' ἀκυρωθῇ ἡ ὄχι ἢ ἐκλογὴ τοῦ κ. Συγγροῦ καὶ ἂν θὰ γίνῃ ἡ ὄχι νέα ἀνακήρυξις ὑποψηφίων. Περὶ τὰ δύο τελευταῖα ταῦτα ζητήματα συνάπτεται δεινὸς ἀγὼν μεταξύ νομομαθῶν, νομοδιδασκάλων καὶ ἐφημερίδων καὶ πολλοὶ νόμοι ἀναδιφῶνται καὶ πολλὰς προφητεῖαι ἐκφέρονται, καὶ ἰδοὺ ὅτι ἤλθεν ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν ἐκρεμάσθησαν ἀπὸ τὸν κ. Συγγρόν ὅλοι οἱ νόμοι καὶ οἱ προφήται!

Κατεράνη δ' ἐκ τῆς περιστάσεως ταύτης τὸ χάος καὶ τὸ σκότος τῆς ἑλληνικῆς νομοθεσίας. Ὁ εἰς νόμος ἀναίρει τὸν ἕτερον καὶ τοῦ ἐνὸς ἀρθροῦ αἱ διατάξεις συγκρούονται μετὰ τῶν τοῦ ἄλλου. Ἐπόμενον ὅμως ἦτο ἡ ἐκλογὴ τοῦ κ. Συγγροῦ νὰ ἐπιφέρῃ τοιαύτην σύγχυσιν.

Ἄλλὰ πῶς εὐρίσκειτο ἄρα γε, ἐσκέπτοντο μέχρι τῆς Πέμπτης οἱ ἐκλογεῖς τοῦ δήμου Ἀθηναίων, αὐτὸς ὁ κ. Συγγρός, περὶ οὗ λέγονται καὶ γράφονται τόσα; ὑπάρχει ἐν τῇ ζωῇ ἡ ὄχι; εἶνε δὲν πραγματικὸν ἢ ἀνυπαρκτὸν; Διότι ὁ κ. Συγγρός εἶχεν ἀπολεσθῇ, διότι ὁ κ. Συγγρός ἦτο ἀθάνατος, διότι ὁ κ. Συγγρός δὲν ἀπῆντα. Οἱ πεντακισχίλιοι ἐκλογεῖς τοῦ δήμου Ἀθηναίων, ἀναδειξαντες αὐτὸν δήμαρχον, διετέλουν ἐν ἀπορίᾳ καὶ ἤρχιζον νὰ ὑποπτεύουν μήπως ἐξέλεξαν σκιὰν ἀντὶ ἀνθρώπου ἢ τοῦλάχιστον μήπως ἐξ ἀπροσεξίας ἐξέλεξαν ἀντὶ τοῦ κ. Συγγροῦ τὸν ἐν τινι δήμῳ τῆς δυτικῆς Πελοποννήσου ἐκτεθέντα ὡς ὑποψήφιον κ. Βωδῶν.

Ἐν τούτοις οἱ μεμνημένοι ἔλεγον, ὅτι ὁ κ. Συγγρός εὐρίσκειτο εἰς Κοπεγχάγην. Καὶ αὐτὴ ἦτο ἡ μάλλον πιθανὴ καὶ ὁμοιολήθης διαδόσις. Ὁ ἄνθρωπος τῶν δανείων δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ προτιμᾷ ἄλλον τόπον διαμονῆς παρὰ τὴν Δανίαν.

Ἦπῃρχεν ὅμως, κατὰ τὴν γνώμην ἐνὸς φίλου μας, μέσον τι ἀσφαλές, ὅπως ἀνακαλυφθῇ ἡ διαμονὴ τοῦ κ. Συγγροῦ, ἂν δὲν ἐσπευδε νὰ τηλεγραφῆσῃ αὐτὸς ὁ ἴδιος. Τὸ μέσον συνίστατο εἰς τὸ νὰ προσποιηθῇ ἡ κυβέρνησις ὅτι συνάπτει νέον δάνειον καὶ ἀμέσως, ὅπου καὶ ἂν εὐρίσκειτο ὁ κύρ Ἀνδρέας, ἤθελεν ἐμφανισθῇ.

Ἐκλογαὶ τὴν 4 Ἰανουαρίου γενικαί, ἐκλογαὶ ἐπαναληπτικαὶ εἰς τέσσαρας νομοὺς τὴν 19 Ἀπριλίου, ἐκλογαὶ κατόπιν ἐν Ἀχαΐᾳ, ἐκλογαὶ κατόπιν ἐν Εὐβοίᾳ, ἐκλογαὶ δημοτικαὶ τὴν 5 Ἰουλίου, ἐκλογαὶ ἰσως ἐπαναληπτικαὶ διὰ δὲμαρχοὺς καὶ συμβούλους ἐν Ἀθήναις, ἐκλογαὶ βουλευτικαὶ πάλιν ἐν Ἀχαΐᾳ καὶ Μεσσηνίᾳ, ἐκλογαὶ νομαρχιακῶν συμβούλων. Δὲν πιστεύομεν νὰ μείνωσι δυσηρεστημένοι οἱ ἀνὰ

τὸ κράτος ἐκλογεῖς! Τὸ ἔτος 1886 διήλθεν ἡ Ἑλλὰς ἐν ἐπιστρατεῖᾳ πολεμικῇ· τὸ ἔτος 1887 διέρχεται ἐν ἐπιστρατεῖᾳ... ἐκλογικῇ!

Προκειμένου περὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν δημοτικῶν συμβούλων, ἔγειναν πάλιν κατὰ τὴν ψηφοφορίαν τῆς προπαραελθούσης Κυριακῆς ἐν τῷ δήμῳ μας τὰ αὐτὰ κατορθώματα, τὰ ὅποια πάντοτε παρετηρήθησαν. Ἐδημοσιεύθη μάλιστα περιεργωτάτη ἔκθεσις περὶ τῶν γενομένων εἰς τὴν τμήμα λαθροχειριῶν. Τὸ συμπέρασμα εἶνε ὅτι πολλοὶ τῶν ἐκλεχθέντων δημοτικῶν συμβούλων δύνανται μὲ πολὺ δίκαιον νὰ καυχηθῶσι, ὅτι εἶνε ἔργον τῶν χειρῶν τῶν.

Ἐκλογικὰ παραδόξα. Εὐρέθησαν, ὡς λέγεται, εἰς μερικὰς κάλπας πασσαλοῦραι. Κατὰ τινὰς προηγουμένας βουλευτικὰς ἐκλογὰς εὐρέθησαν ἐν τινι κάλπῃ ἐνὸς τῶν ὑποψηφίων προϊόντα σφαιρικὰ τοῦ ἐντερικοῦ σωλήνος αἰγῶς. Ταῦτα πάντα εἶνε δείγματα ὅτι τὸ ἐκλογικὸν ἡμῶν σύστημα βραίνει κατ' εὐχὴν εἰς τὸν ἐμπρέποντα αὐτῷ προορισμόν.

Ἐτερον. Εἰς μερικὰς κάλπας συμβούλων ἔλαβε μέρος ἐνεργὸν καὶ τὸ καρδίῃ δι' οὐ ἐφράσατο ἢ ὀπή τοῦ ὄχι. Καὶ ἡ παρουσία τοῦ φυσικοῦ τούτου προτόντος κανένα δὲν πρέπει νὰ ἐκπλήξῃ, ἀφοῦ οἱ ὑποψήφιοι ἦσαν κάθε καρδιᾶς καρδίαι.

Σκέψις ἐνὸς τῶν πεντακισχιλίων Ἀθηναίων, τῶν ψηφισάντων τὸν κ. Συγγρόν. «Ὅτι καὶ ἂν συμβῇ, εἴτε ἐπικυρωθῇ εἴτε ὄχι ἡ ἐκλογὴ τοῦ κ. Συγγροῦ, θὰ μείνῃ εἰς τὴν ἱστορίαν μοναδικὸν φαινόμενον ἢ ὑποψηφιότητος του καὶ θὰ θεωρεῖται πάντοτε ὡς ὑποψηφιότης ἑξακουστή.

Ὅσοις δημάρχους φίλους καὶ ὁμόφρονας καὶ ἂν ἀπέκτησεν ἡ κυβέρνησις, κανὲν ὅμως ἀπόκτημα αὐτῆς δὲν εἶνε ἀντάξιον ἐκείνου, ὅπερ ἔλαχε τῇ ἀντιπολιτεύσει. Διότι εἰς τὴν τελευταίαν ἀνήκει, καθὰ ἐγνώσθη, ὁ ἐν τινι δήμῳ τῆς Τήνου ἐκλεχθεὶς δήμαρχος, οὗτινος τὸ ὄνομα εἶνε ὀλόκληρος ἀποκαλύψις, ὁ κ. Κοντοφριὸς Πρελοουρέντσος.

Μεταξὺ δύο ἐκλογέων. — Αὐτὸ τὸ ζήτημα τῆς ἐκλογῆς τοῦ Συγγροῦ ἐπαράγειν... ἐμπαγμάτεψε πλέον. — Ἦτο ἐπόμενον, ἀφοῦ ὁ Συγγρός δὲν ἦτο ὑποψήφιος τῆς ὄρας.

Μετὰ τὸν Μακρόχειρα Ἀρταξέρην ἀγνοοῦμεν ἂν ἡ ἱστορία εὐρε μέχρι τοῦδε ἄλλον ἀρμοδιώτερον εἰς δὲν ν' ἀπονεύμῃ τὸ ἐπίθετον τοῦτο, ἐκτὸς τοῦ νῦν νομάρχου Κυκλάδων. Καθ' ἑκάστην σχεδὸν τηλεγραφήματα πολιτῶν καταγγέλλουσιν αὐτόν, ὅτι ἀνηλεῶς καὶ ἰδίᾳ χειρὶ δαίρει τοὺς παρ' αὐτοῦ διοικουμένους. Ἐμάθομεν ὅτι ἡ κυβέρνησις εἰς δυσάρετον εὐρεθεῖσθ θέσιν ἔνεκ τούτου, ἐργάζεται

ὅπως ἐπέλθῃ μεταξὺ τοῦ νομάρχου καὶ τῶν κατοίκων τῆς Σύρου προσωρινὴ ἐκεχειρία.

Κἀτι βεβαίως θὰ συμβαίῃ μετὰ τὸν πρωθυπουργόν μας. Μήπως ἐθυμώθη ἐκ τῆς θρυλουμένης κρυφίας συνεντεύξεως τοῦ κ. Συγγροῦ μετὰ τοῦ βασιλέως ἐν Κοπεγχάγῃ; Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι ὁ κ. Τρικούπης δεικνύει δημοκρατικὰς ἐξείσεις προφανεῖς καὶ ἀφοῦ ἐφόρεσε τὴν ἱστορικὴν ρεπούμτλικαν μετέθῃ κατ' αὐτὰς καὶ ἐπεσκέφθη κατ' οἶκον τὸν κ. Βροῦτον.

Ἄλλ' ἐκτὸς τούτου ὁ κ. Τρικούπης ἤρχισε νὰ δεικνύῃ περιέργα φαινόμενα ἀφροντισίας. Ἐνδύεται ὀλίγον τι ἀνταμιώτικα καὶ συγνάζει εἰς τὰ ἑσπερινὰ ὑπαίθρια θεάματα. Θέλει νὰ λησμονήσῃ τι ἄρα γε; Πιθανόν. Ἀληθὲς εἶνε ὅπως σδήποτε ὅτι ἤρχισε νὰ τὸ ρήγῃ ἔξω...

Καὶ ὁ κ. Δηλιγιάννης εἰς τὴν φράσιν ταύτην θὰ προσέθετε: τὸ ρωμῆϊκο.

Νομίζομεν ὅτι ὁ ἀρχαῖος διδάσκαλος κ. Σαρηγιάννης, ὅστις ἐν Τεργέστῃ ἐπιχειρεῖ τὴν ἐκδοσιν γραμματικῆς τῆς νέας γλώσσης Βαλαποῦκ, ματαιοπονεῖ. Ἡ γλῶσσα αὕτη ἔχει εἰσαχθῆ πρὸ πολλοῦ εἰς τὴν φιλολογίαν μας χάρις εἰς τὸν κ. Στέφανον Ξένον.

— Λοιπὸν θὰ διορισθῇ ὁ κ. Ψύλλας πρέσβυς εἰς τὴν Σερβίαν, ὡς διαδίδεται; — Πιθανόν. — Μὰ δύναται νὰ γίνῃ χωρὶς νὰ παραιτηθῇ, ἀφοῦ εἶνε βουλευτὴς; — Οὐφ! καυμένε! κάθεσαι κ' ἐσὺ καὶ ἐξετάζεις Ψύλλα στ' ἄχερα!

Ἄξις

ΕΝΩ

Ἐνῶ ἐδῶ καθίνας σκάζει μέσα 'στὴ ζέστη τὴν κακίαν, ὁ βασιλεὺς διασκεδάζει καὶ τριγυρᾷ ἐδῶ κ' ἐκεῖ.

Κ' ἐνῶ ἐκεῖνος ταξειδεύει καὶ μένει ὡς πάντοτε ἄργος ἐδῶ παντέρημος χηρῶν εἰς ὁ κύριος πρωθυπουργός.

ΦΟΛΑΙ

Κυριεὺν πλανήτης κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας εἶνε ὁ κ. Πρωθυπουργός. Ἐφόρεσε τὸν δημοκρατικὸν πῖλον, ἐφωτογραφήθη, ἐταξείδευσε, ἐώρτασε τὴν ἐπετηρίδα ἢ ἀμφιετηρίδα τῆς γεννήσεώς του καὶ τὸ δωμάτιόν του ἤρξατο ἀπὸ προχθὲς νὰ φωτίζεται δι' ἠλεκτρικοῦ φωτός. Ὅλα τὰ σοβαρὰ ταῦτα γεγονότα κατὰλλήλως ὑπὸ τῶν σοβαρῶν συν-

ἀδελφῶν ἐκτεθέντα ἐπέδρασαν μεγάλως εἰς τὰ ἐξωτερικὰ ἐκρεμῆ ζητήματα.

Τούναντιόν ὁ κ. Μανσόλας ἔπαυσε τοῦ νὰ εἶνε πλανήτης, διότι ἐγνώσθη, ὅτι εὐρίσκειται παρὰ τῷ κ. Ζάπα, εἰς τὸν ὅπουτον ἠθέλησεν ἀπευθεῖας νὰ ἐκθέσῃ τὰ τῆς καταστάσεως τῶν Ὀλυμπίων. Πρὸς πίστωσιν τῶν ἰσχυρισμῶν του παρέλαβε καὶ τὸ χρηματοκιβώτιον.

Καθ' ὅλην τὴν ἐβδομάδα ὁ καύσων ἦτο ἀφόρητος. Μόνον μὲ τοιοῦτον καιρὸν δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι ὅλοι τρώγουν τὸν ἄρτον... ἐν ἰδρώτι τοῦ προσώπου των.

Φαντασθῆτε, ὁ φοβερὸς καύσων ἐπέδρασε καὶ εἰς τὰ χρηματιστήρια. Πρὸς ἀνακούφισιν ὅλοι ζητοῦσι πάγια καὶ ἔνεκα τούτου ἐπῆλθεν εἰς ταῦτα μεγάλη ὑπερτίμησις.

Ὁ κ. Στ. Ράλλης παρουσιάσθη ἐνώπιον τοῦ ἐν Λονδίνῳ διατρίβοντος Βασιλέως ἡμῶν, ὃν παρεκάλεσε νὰ δεχθῇ ἐπιταγήν ἐκ χιλίων λιρῶν, τὰς ὁποίας νὰ χρησιμοποίησῃ ὑπὲρ ἐθνωφελούς σκοποῦ. Καὶ κατὰ τοῦτο λοιπὸν διαφέρουσι οἱ βασιλεῖς τῶν ἄλλων θνητῶν, ὅτι δίδουσι διαταγὰς καὶ δέχονται... ἐπιταγὰς.

Ὅπου, ἡ νόσος, λέγει ἀξιώματι, τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης ἐκεῖ καὶ τὸ φάρμακον. Ἐν τῇ νομικῇ ἐπιστήμῃ δύναται νὰ λεχθῇ: «ὅπου ἡ βεβαιότης καὶ ἡ σαφήνεια ἐκεῖ καὶ ἡ συζήτησις.» Τὸ συμπέρασμα τοῦτο ἐξηγάγομεν ἐκ τῶν διαφορῶν γνωμοδοτήσεων ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἀκυρώσεως ἢ ἐπικυρώσεως τῆς ἐκλογῆς τοῦ κ. Συγγροῦ.

Ἐὰν ὁμιλήσῃ τις συνηγορῶν ὑπὲρ τοῦ κ. Στεφάνωρ ἢ ἀγόρευσις του δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ὀνομασθῇ ἄλλως ἢ λόγος περὶ στεφάνωρ.

Ἀγγέλλουσα ἡ Σημαία τοῦ Λονδίνου τὸν θάνατον τοῦ Κροῦπ ἀποκαλεῖ τοῦτον «βασιλεῖα τῶν κανονίων». Οἱ παρ' ἡμῖν καταστηματαρχαὶ διεμαρτυρήθησαν ἰσχυρίζομενοι, ὅτι ὁ βασιλεὺς τῶν κανονίων μόνον ἐν Ἀθήναις ἠδύνατο νὰ γεννηθῇ.

Μία σκέψις τὴν ὁποίαν ὑποβάλλομεν εἰς τὴν ἐγκρισίν τοῦ κ. Διευθυντοῦ τῆς ἀτυνομίας. Διὰ νὰ κλείσῃ τὰ χαρτοπαικτικὰ ἀνευ οὐδεμιᾶς βίας πρέπει νὰ ἀναγκασθῇ ὁ γαλλικὸς θίασος τῶν Ὀλυμπίων, ὅπως καθ' ἑκάστην ἐσπέραν διδάσκη τὸ δράμα ὁ Ἄσπρος Σπαθί.

Κατὰ τὴν παράστασιν τῶν Διδύμων ἠκούσθη τῶν θεατῶν τις λέγων.

— Ἐνῶ ὅλοι εὐρισκόμεθα εἰς τὸν Λέοντα ὁ κ. Ταβουλάρης εὐρίσκειται εἰς τοὺς... Διδύμους.

Ἄξινος

ΜΑΡΚΟΣ ΡΕΝΙΕΡΗΣ

Ζωηράν σήμερα ελκύουσι τήν προσοχήν πανταχοῦ τὰ πιστωτικά καταστήματα καὶ οἱ διευθύνοντες τήν διαχείρισιν αὐτῶν. Τὰ κεφάλαια ἀποτελοῦσι τὰ νεῦρα παντός ἔθνους, τὸν μοχλὸν πάσης κοινωνικῆς ἐνεργείας καὶ δραστηριότητος, φυσικὴν δὲ εἶναι νὰ μὴ ἀφήνωσι τὸ κοινὸν ἀδιάφορον αἰ προσωπικότητες τῶν διευθυνόντων καὶ κανονιζόντων τὸν ροῦν καὶ τήν κίνησιν αὐτῶν. Ἐκ τῆς αὐτῆς ἰδέας ὁρμώμενον τὸ ἄστυ ἀπεφάσισε νὰ παραύξη εἰς τοὺς ἀναγνώστας αὐτοῦ σειράν τῶν προσωπογραφῶν τῶν κυριωτέρων Ἑλλήνων τραπεζιτῶν, κυρίως τῶν διευθυντῶν πιστωτικῶν καταστημάτων, οὐ μόνον τῶν ἐν Ἑλλάδι βιούντων, ἀλλὰ καὶ ἐκείνων, οἵτινες ἐν τῷ ἐξωτερικῷ μακρὰν τῆς πατρίδος δι' εὐφυίας, δραστηριότητος καὶ φιλοπονίας ἠδυνήθησαν νὰ προαγάγῃσι τὸν πλοῦτον αὐτῶν καὶ τιμῶντες τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα νὰ καταλάβωσι θέσιν ἐπιφανῆ καὶ σεβαστὴν ἐν ταῖς ξέναις ἀγοραῖς. Ἀρχόμεθα δὲ ἀπὸ τοῦ φύλλου τούτου δημοσιεύοντες τὴν εἰκόνα τοῦ διοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς κ. Μ. Ρενιέρη. *Ab Jove principium.*

Ὁ διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς εἶναι νῦν ἀνὴρ ἐβδουμηκοντούτης. Κρῆς τὴν πατρίδα τὰς παιδικὰς μὲν αὐτοῦ σπουδὰς διήγαγεν ἐν Βενετίᾳ, τὰς νεανικὰς δ' ἐν ταῖς διαφόροις ἰταλικαῖς πανεπιστημίαις, δι' ὅ ὁμιλεῖ καὶ γράφει τὴν ἰταλικὴν ἀριστα. Ἀλλ' ἐξ Ἰταλίας μετέβη καὶ εἰς Γαλλίαν καὶ εἰς Γερμανίαν, κατῆλθε δ' εἰς Ἑλλάδα, μετὰ τὸν καταρτισμὸν τοῦ βασιλείου οὐ μόνον μορφωμένος εἰς νομομαθὴ ἐμβροθῆ, ἀλλὰ πεπρωτισμένος καὶ δι' ἄλλης πολυειδοῦς ἐγκυκλοπαιδικῆς μαθήσεως. Δικηγόρων δ' κ. Ρενιέρης ἐν Ἀθήναις, ὅπου διεκρίνετο μεταξὺ τῶν δικηγόρων τῆς τότε ἐποχῆς, ἦτο συγχρόνως συντάκτης τοῦ γαλλιστί ἐκδιδόμενου ἐν Ἀθήναις δημοσιογραφικοῦ ὄργανου «Le spectateur d'Orient», ἐν ᾧ ἐδημοσίευσεν ἀρθρα ἀξιοανάγνωστα ἔτι καὶ σήμερα διὰ τὴν καλ-

λιέπειαν τῆς φράσεως καὶ τὸ πυκνὸν τῶν ἐπιχειρημάτων, ἅτινα προσῆγεν ὑπὲρ ἧς ἰδέας ἐκάστοτε ὑπερεμάχει. Βραδύτερον δ' ἐχρημάτισε συντάκτης καὶ τοῦ Ἐραριστοῦ. Κατὰ τὸ ἔτος 1855 ὁ Ρενιέρης ἐκλήθη ὡς καθηγητὴς τοῦ γαλλικοῦ δικαίου ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ, ἐδίδαξε δὲ ἀπὸ τῆς ἑδρας ταύτης μέχρι τοῦ ἔτους 1864, ὅτε παρητήθη, καλούμενος ὑπὸ ἄλλων ἀσχολιῶν. Παραδόξως ὁ καθηγητὴς τοῦ γαλλικοῦ δικαίου, ἐτρέπη εἰς τὴν συγγραφὴν ἱστορικῶν ἔργων. Νέος ἔτι εἶχεν ἐκδώσει πρῶτον μὲν ἰταλιστί, εἶτα δὲ ἑλληνιστί, *Δοκίμιον τῆς φιλοσοφίας τῆς ἱστορίας*, καίτοι δ' ὁ κ. Ρενιέρης ἀποκηρύττει, ὡς πάντες οἱ συγγραφεῖς, τὸ πρωτότοκον αὐτοῦ ἔργον, τὸ ἐγχειρίδιον τοῦτο δὲν στερεῖται ἀξίας πραγματικῆς, προαγγέλλει δὲ ἔκτοτε τὸν γλαφυρὸν βιογράφον τοῦ Κυρίλλου Λουκάρεως καὶ τὴν ἀνθηρὰν πεζογραφίαν τοῦ νεωτάτου αὐτοῦ συγγραμματος *Περὶ τοῦ Ἑλλήνου πάπα Ἀλεξάνδρου τοῦ Ε'*, τοῦ Βυζαντινοῦ καὶ τῆς ἐν Βασιλείᾳ αὐτοῦ. Δυστυχῶς παρ' ἡμῖν εἶνε παρημελημένα αἱ ἱστορικαὶ σπουδαὶ καὶ ἐν γένει πᾶσα ἐμβροθῆς μελέτη, ἄλλως οὐδεὶς θὰ ἤγνοιε τὸ περὶ τοῦ Φραγκαπιστοῦ πατριάρχου Κυρίλλου ἔργον τοῦ κ. Ρενιέρη, ὅπερ εἶνε ζωηρὰ ἐξεικόνισις τῆς καταστάσεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ κατὰ τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ἤκμασεν οὗτος. Διὰ τῶν ἔργων του τούτων καὶ ἄλλων εἰσέτι, ἐν οἷς καὶ πραγματεῖαι διάφοροι ἐγκατεσπαρμέναι ἐν περιοδικοῖς, καὶ ἡ μετὰ τοῦ Σίμου καὶ τοῦ Χαλκιοπούλου φιλοτεχνηθεῖσα μετάφρασις τῶν *Mellonómων*, τοῦ κλασσικοῦ μυθιστορηματοῦ τοῦ Ἰταλοῦ Manzoni, παρέχουσιν εἰς τὸν διοικητὴν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς θέσιν ἐπιφανῆ ἐν τῇ συγχρόνῳ φιλολογίᾳ.

ὑπὸ τῆς αὐτῆς θετικῆς μαθήσεως, πείρας καὶ συνέσεως περιουσιμῶν τὸν κ. Ρενιέρη οἱ μέτοχοι τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἧς διετέλει ὑποδιοικητὴς ἀπὸ ἰκανῶν ἐτῶν, χρηματίας πρότερον δικηγόρος αὐτῆς, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Γεωργίου Σταύρου ἐξέλεξαν ὁμοφώνως διοικητὴν αὐτῆς, οὗτος δὲ ἀκολουθήσας τὴν ἐμφρονα καὶ χρηστὴν διεύθυνσιν τοῦ αἰτιδίου προκτόχου του καὶ ἰδρυτοῦ τοῦ πιστωτικοῦ τούτου καταστήματος συνετέλεσεν τὰ μάλα εἰς τὴν περαιτέρω αὐτοῦ προαγωγήν καὶ ἐξασφάλισιν τῆς ἐπιζήλου καὶ ἀνθηρᾶς θέσεως, εἰς ἣν διατελεῖ σήμερα.

ΣΥΓΧΡΟΝΑ

Ο ΠΑΠΑΣ

Τοὺς τόσους ὑπηκόους σου ὅσον ἔμπορὸς ἀγάπα ἀλλ' ἀφ' οὗ μ' ἤρξατο, πανιέρ' μου, πάπα· καὶ ἐν θέλῃς τὸν παράδεισον ἀνθρώπων νὰ γεμίσης ἐκείνους πρέπει πρὸ παντός ἐσὺ νὰ προτιμηθῇς. Γρατὶ ἂν θῆς καὶ τοὺς Ρωμηοὺς νὰ βάλῃς μὲς' ἐστὶ μίση, ἴσως διὰ τοὺς δούλους σου δὲν ὀ' ἀπομείνῃ θέσι.

ΑΙ ΜΠΑΛΑΝΤΖΑΙ

Δὲν φθάνει ποὺ ἀκρίθηνε τόσῳ πολὺ τὸ στάρι μὰ βρίσκονται καὶ εὐργικαὶ μπαλάντζαι ἐστὸ παζάρι.

Εἰς τὰ Γεννηθῆ τῶν

Τὸ εἶπ' ἡ Καθημερινὴ — Ἀμὰν Χριστὲ καὶ εἰς φέτη, πῶς ἔβλασ' ὁ πρωθυπουργὸς εἰς τὰ πενήντα ἔτη. Καὶ εἰν' ἐφέτος βέβαιον καὶ οὐτε ἀμφιβάλλω, πῶς καὶ τὸ φρονιμητὴ του θὰ βγάλῃ δίχως ἄλλο.

Kaeris

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ

ΖΕΥΣ τῆς καλῆς ἐποχῆς

ΑΦΡΟΔΙΤΗ τῆς ἐποχῆς τοῦ ἀποκλεισμοῦ

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΠΑΡΑΔΟΞΑ

(ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΙΑΝΤΑ)

Ο μόνος δήμαρχος του Κράτους, ὅστις δύναται νὰ ἰσχυρισθῆ, ὅτι εἶχε τὰς συμπληθεῖς τῶν συνδημοτῶν του, εἶνε ὁ τοῦ δήμου Στύρων κ. Κακόμοιρος.

Οἱ ἀντιπρόσωποι του μανθάνομεν ὅτι ἔλεγον εἰς τοὺς ἐκλογαῖς:
— Μιὰ ψῆφο καὶ γι' αὐτὸν τὸν .... κακόμοιρο.

Τὶ ἀτύχημα.
Νὰ μὴ γνωρίζῃ ἀνάγνωσιν ὁ δήμαρχος Βιδίου.

Ἐξαιρετικῶς ὁ κ. Θερινός θὰ βλέπῃ τὸν δῆμον του ἀναγραφόμενον πάντοτε εἰς τὰς ποιητικὰς συλλογὰς, ἀποῦ εἶνε δήμαρχος... Ἰου.

Μετὰ τὰς ἀλληπαλλήλους παραστάσεις γνωστῆς κωμῆδιαις, δήμαρχος Διδύμων ἔπρεπε νὰ εἶνε ὁ κ. Ταβουλάρης, ἐν τούτοις κατ' ἀνακολούθιαν ἐξελέγη ὁ κ. Ἀσπασιάδης.

Τὶ ἔξοχος τιμὴ νὰ εἶνε τίς δήμαρχος Βουπρασιῶν ἢ Βουρράδων!

Κατάλληλος ἐκλογή.
Τοῦ δήμου Ποταμογεϊτόνων ἐξελέγη δήμαρχος ὁ κ. Χείμαρος.

Τὶ θὰ συνδραίνων ἐὰν ἐξελέγετο δήμαρχος Λύσσης ὁ κ. Σκυλλοδημῆς;

Ἀπλὴ ἐρώτησις:
Δύναται οἱ δημοτικοὶ σύμβουλοι τοῦ δήμου Μακρυνεῖαις νὰ ψηφίσωσι παράνομόν τι, ἀποῦ ἔχουσι ἐπὶ κεφαλῆς τῶν τῶν δήμαρχον κ. Μπαλτῶν;

Τέλος.
Εἰς τὸν δῆμον Κρίσις δὲν ἔπρεπε νὰ ἐκλεγθῆ ὁ δήμαρχος Ποταμιῶν κ. Πανάρετος;

Τσοπανάιος

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Τὸ θέατρον τῶν Ὀλυμπίων, ὅπου παριστάνει ὁ γαλλικός θίασος, κατὰ προτίμησιν ἐφέτος συχνάζεται ὑπὸ τοῦ κοινοῦ. Μέχρι τοῦδε ἐκ τῶν παρασταθέντων ἔργων τρία ἤρσαν περισσώτερον τῶν ἄλλων, ἢ *Mam' zelle Nitouche*, ἢ *Μασκότ* καὶ ἢ *Ἡμέρα καὶ ἡ Νύξ*. Εἰς τὰ δύο πρῶτα διέπρεψεν ἡ κυρία Λασσάλ, εἰς τὸ τρίτον δὲ διακρίθη ἡ κυρία Γρετῶ, ἢ νέα ὑψίφωνος. Ἡ κυρία Λασσάλ ἔχει φωνὴν γλυκυτάτην, τὸ ἄσμα δὲ εὐστροφον καὶ τεχνικώτατον. Εἶνε ἐκ τῶν καλῶν ἀοιδῶν ἃς ἠκούσαμεν ἐν Ἀθήναις. Ἡ φωνὴ τῆς κυρίας Γρετῶ δὲν εἶνε ἰσχυρὰ, ἀλλ' εἶνε ἀπαλὴ καὶ γλυκεῖα, ἐνιαχοῦ δὲ χρωματίζεται διὰ ζωνῆς περιπαθείας. Ἐν γένει ὁ θίασος εἶνε καλῶς κατηρτισμένος, παρὰ τὰς δύο δὲ πρωταγωνιστρίδας ἐπιζηλον θέσιν ἐν τῇ ἐκτιμῆσει τοῦ κοινοῦ κατέχει καὶ ὁ κωμικός κ. Douciot, ὅστις παρὰ τὸ ψυχρὸν ὄνομά του εἶνε τόσο θερμὸς καὶ ζωνῆς. Ἡ χαρίεσσα κυρία Σαρλέ, ὁ ὀξύφωνος κ. Γρετῶ,

ὁ κ. Σαρλέ καὶ ὁ νέος κωμικός κ. Μονκλαίρ συμπληροῦσι τὸ πρωτεῖον προσωπικῶν τοῦ θιάσου.

Εἰς τὸ μελόδραμα *Ἡμέρα καὶ Νύξ*, ὁ πρωθυπουργὸς Καλαβαζάς, οὐ τὸ ὄνομα, ὅπως ὄλων τῶν Ἰσπανῶν καὶ τῶν Πορτογάλων, ἔχει μῆκος σεβαστόν, ἐπαναλαμβάνεται πάντοτε, μετὰ τὴν ἀπαγγελίαν αὐτοῦ ἐν εἰδει ἐπωδοῦ.
— Τὸ ὄνομα εἶνε κάπως μεγάλον, ἀλλὰ θὰ μείνῃ.

Ἐσυλλογίσθημεν ἀμέσως τὸν κ. Παπαμιχαλόπουλον. Οἱ μέλλοντες συγγραφεῖς ἑλληνικῶν μελοδραματιῶν, οἵτινες θὰ ἔχουν ἀνάγκην νὰ παρεμβάλλουν κανένα ὑπουργὸν εἰς τὰ ἔργα των, δὲν θὰ τὸν λησμονήσουν βεβαίως. Καὶ οὕτω τὸ ὄνομα θὰ μείνῃ.

Ὁ αὐτὸς Καλαβαζάς ἐν τῷ αὐτῷ μελοδράματι ἔλεγε:
— Εἶμαι ὁ μᾶλλον ἰσχύων ἀνὴρ τοῦ βασιλείου μετὰ τὸν βασιλέα ἢ μᾶλλον καὶ πρό αὐτοῦ. Τὰ βλέμματα πολλῶν ἐστράφησαν πρὸς τὴν θέσιν τοῦ κ. Τρικούπη, ἀλλ' ὁ κ. πρωθυπουργὸς δὲν κρίσται κατὰ τὴν ἐσπέραν ἐκείνην εἰς τὸ θέατρον.

Ἀ' γρος.
Πολλοὶ ἐρωτῶσι διατί ὁ κ. Τρικούπης ἐξ ὄλων τῶν παρασταθέντων ἔργων, ἐπροτίμησεν ἕνα παρευρεθῆ εἰς τὸ θέατρον, τὸ μελόδραμα *Ἡ Καρδιά καὶ ἡ Χεῖρ*.
Ἐν εἰσιτήριον διὰ τὴν προσεχῆ παράστασιν τοῦ μελοδράματος τούτου διδεται εἰς πάντα ὅστις δυνηθῆ νὰ δώσῃ πιθανὴν τινα ἐξήγησιν.

Ἄλλ' ἄς ἔλθωμεν πάλιν εἰς τὸν Καλαβαζά. Ἐν μιᾷ σκηνῇ λέγει:

— Ὁ ὑπουργὸς δὲν πρέπει νὰ φεύγῃ συχνὰ ἀπὸ τὴν θέσιν του ἐὰν θέλῃ νὰ μείνῃ πάντοτε ὑπουργός.

Εἰς τῶν ἡμετέρων ὑπουργῶν, τακτικὸς θαμὼν τοῦ θεάτρον, δὲν ἐγκατέλιπε καθ' ὅλην τὴν παράστασιν τῆς θέσιν του.

Ὁ δὸν Βραζέρο εἰς μίαν σκηνὴν, εἰς τὴν ὁποίαν τοῦ προτείνου νὰ λάβῃ σύζυγον ἄλλην ἀντὶ τῆς Μανώλας, ἀπαντᾷ:

— Εὐχαριστῶ ἀρκοῦμαι εἰς αὐτὴν ποῦ ἔχω.

— Καὶ δὲν ἔχει ἄδικον, ψιθυρίζει εἰς τῶν πρό ἐμοῦ καθημένων, παρατηρῶν καλῶς διὰ τῶν διόπτρων τὴν Μανώλαν — ἦν ὑποκρίνεται ἡ κυρία Γρετῶ.

— Ἐσο ἀνὴρ! λέγει ὁ αὐτὸς Βραζέρο πρὸς τὴν λιποθυμοῦσαν ἐν τῇ δευτέρᾳ πράξει Βεατρίκη, θέλων νὰ ἐμψυχώσῃ αὐτήν.

Ἄλλὰ μὲ ὄλην τὴν καλὴν θέλησιν τῆς ἀμφιβέλλομεν ἂν αὕτη ἠδύνατο νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν συμβουλήν.

Ὁ θίασος προκηρύσσει διὰ προσεχῆ ἐσπέραν τὴν παράστασιν τοῦ δράματος *Ἰσος Σπαθί*. Ὅλοι αἱ θέσεις ἐνοικιάσθησαν ἀπὸ τοὺς θαμῶνας τῶν χαρτοπαικτικῶν

Ἀριθμὸς 160.

ΣΤΟ ΞΕΠΟΥΔΗΜΑ

Ἔχω μιὰ καρδιὰ καλὴ
ποῦ ἀδιάκοπα κτυπᾷ,
εἶνε κάμποσο τρελλή,
ἀλλὰ ξέρει ν' ἀγαπᾷ.

Τρίψετε, δὲν σᾶς γελῶ,
λίγο ἀκόμη θὰ νὰ μείνω
ποιὸς τὴν παίρνει; τὴν ποῦλῶ
κι' ὅσα, ὅσα τὴν δίνω.

Μιὰ φωνὴ μούθε 'στ' αὐτὴ
κ' εἶπα περὶ πῶς θὰ γλυτώσω:
— Αἶ! καλὴ πραγματεῖα,
πόσα θέλεις νὰ σοῦ δώσω;

— Ὅσα, ὅσα, ἀφεντικῶ,
ἔτὸ ξεπούλημα τὴν ἔχω.
Καὶ μὲ γέλιο μυστικῶ
ἔτὸν ἀγοραστὴ μου τρέχω.

Τὴν ἐπῆρε μιὰ φορὰ
γύρω, γύρω τὴν κυττάζει
καὶ μὲ γέλιο καὶ χαρὰ
μίσ' ἔτ' ἀστήθη του τὴ βάζει.

Τὶ ἀγοραστὴς καλὸς!
μὰ πρό τοῦ νὰ μὲ πληρώσῃ
φύγω, τρέχω σὺν τρελλῶς,
μὴ τὴν ἔβῃ καὶ μετανοήσῃ.

Guerriere

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΤΟΥ Κ. ΣΥΓΓΡΟΥ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 14 Ἰουλίου.

Τράπεζαν Ἡπειροθεσσαλίας.

Εὐχαριστῶ τὸ Κομητάτον διὰ τὴν πρωτοβουλίαν εὐχαριστῶ τὰ ἄλογα ὅπου ἔσυραν τὴν ἀμαξάν κατὰ τὰς διαδηλώσεις. Εὐχαριστῶ καὶ τοὺς φίλους ὅπου ἔρριξαν μάσκιλα. Μοιράσετε καὶ μερικὰ κουπόνια.

Α. Συγγρός.

ΑΜΒΟΥΡΓΟΝ, 15 Ἰουλίου.

Τράπεζαν Ἡπειροθεσσαλίας.

Ἐπιβεβαιῶ τὸ πρῶτον τηλεγράφημά μου, ἀλλὰ δὲν ἐννοῶ ἀποδοχὴν

Α. Συγγρός.

ΒΑΔΕΝ, 16 Ἰουλίου.

Ἀνάργυρον Σιμόπουλον.

Σᾶς ἐτηλεγράφησα νὰ μοιράσητε μερικὰ καπόνια, ὄχι κουπόνια, διαβόλου κωθώνια. Ἐπιμένω εἰς τὴν ἀπόφασίν

μου ὅτι δὲν ἐννοῶ καμμίαν ὑποδοχὴν, ἀμὰ ἐπιστρέψω.

Α. Συγγρός.

ΠΙΟΤΣΔΑΜ, 16 Ἰουλίου (ἐσπέρας).

Τράπεζαν Κωνσταντινουπόλεως.

Συνωμίλησα καὶ μὲ τὸν Βίσμαρκ' ἀνοῦμαι.

Α. Συγγρός.

ΜΕΤΖ, 17 Ἰουλίου.

Ἀνάργυρον Σιμόπουλον.

Σᾶς ἐτηλεγράφησα, ὄχι ἀνοῦμαι, ἀλλ' ἀρκοῦμαι εἰς τὴν ἐκλογὴν μου.

Α. Συγγρός.

ΣΤΟΚΧΟΛΜΗ, 17 Ἰουλίου.

Κύριον Σακουστήν.

(τοῦ Ἐκλογικοῦ Κομητάτου).

Ἦξει ἀφίξεις οὐ θνήξεις ἐν Πολέμῳ.

Α. Συγγρός.

Ο ΡΩΜΗΟΣ

Θὰ τὸ ἐμάθετε χθὲς παρὰ τοῦ ἰδίου Σουρῆ ὅτι διακόπτεται ἡ ἐκδοσις τοῦ **Ρωμηοῦ** ἐπὶ ἕνα μῆνα. Ἡ λέξις διακοπὴ ἐπὶ Ἑλληνικῆς ἐφημερίδος μόνον ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ δὲν ἀπέβαλε τὴν σημασίαν τῆς. Ὁ συνεργάτης μας καὶ συντάκτης τῆς πρωτοφανοῦς ταύτης ἐφημερίδος, πρωτοφανοῦς διὰ τοὺς ρέοντες στίχους τῆς, διὰ τὰς πολλὰς εὐφυίας τῆς καὶ τὴν ἀπλότητα καὶ χάριν τοῦ ἤθους, μετ' οὗ παλὺ ἐκδίδει δύο τόμους ἐκ τῶν ποιημάτων του, ἐξ ὧν ὁ ἕτερος ὄλων πρωτότυπος. Διὰ νὰ γίνῃ ἡ κατάλληλος ἐκλογὴ ἐκ τῶν ἀπείρων στίχων καὶ νὰ γραφῆ εἰς ἕτερον τόμον, ὁ δημοφιλὴς ποιητὴς ἐζήτησεν ἀπουσίας ἀδειαν χθὲς δι' ἕνα μόνον μῆνα. Ἀντὶ τῆς στερήσεως ταύτης — καὶ ἀντὶ 10 δραχμῶν ἐννοεῖται — θὰ παράσχη εἰς τοὺς ἀναγνώστας τοῦ ἀληθῆς ἐντύπωμα, ἐξ ἐκείνων τὰ ὅποια μόνον ἡ ποιησις τοῦ Σουρῆ δύναται νὰ παραγάγῃ. Οἱ ἄλλοι σᾶς εἶπον τοὺς τίτλους τῶν περιεχομένων, ἡμεῖς σᾶς λέγομεν, ὅτι τὰ μέχρι τοῦδε γραφέντα ὑπὸ τοῦ ἰδίου ποιητοῦ θὰ ἐπισκιασθῶσιν ὑπὸ τῶν νέων πρωτοτύπων.

Ἄοισόν μετὰ ἕνα μῆνα.

ΕΣΤΙΑΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

Ἐἶδομεν ἐκδοθῆν καὶ τὸ 2ον τεῦχος τῆς ὑπὸ τοῦ περιοδικοῦ «Ἐστίας» ἐκδομένης Καλλιτεχνικῆς Πίνακοθήκης. Ἀληθῶς δύναται νὰ φέρῃ ἀνευρυρίαστος τὸ ἐπίθετον τοῦτο διότι καὶ ἐν τούτῳ τῷ τεύχει βλέπει τις μετὰ τέχνης καὶ ἀρμονικότητος ὠραιότητας εἰκόνας τῶν διαπρεπιστέρων καλλιτεχνῶν. Τὸ ἐπαναλαμβάνομεν εἶνε ὠραῖον καλλιτεχνικὸν ἀπόκτημα.

Ἡ διαχείρισις τοῦ **ΑΣΤΕΟΣ** εὐρίσκειται τοῦ λοιποῦ ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Διευθύνσεως αὐτοῦ, (Λεωφόρος Πανεπιστημίου, ἀντικρὺ τοῦ Ἀρσακείου, οἰκία Βαλέττα.) Αἱ ἐπιστολαὶ τῶν ἡμετέρων ἀνταποκριτῶν καὶ πᾶσα αἴτησις ἐν γένει ἀφορῶσα εἰς τὴν Διαχείρισιν πρέπει ν' ἀπευθίνηται πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ **ΑΣΤΕΟΣ**.

Η ΜΑΝΝΗΕΙΜ

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΔΡΕΥΟΥΣΑ ΕΝ ΜΑΝΝΗΕΙΜ

ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΜΕΝΗ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΔΙΑ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ

Καταβεβλημένα κεφάλαια	Φράγκα	10,000,000—
Αποθεματικά κεφάλαια	"	2,575,000—
Κρατήσεις τοῦ 1886 δι' ἐκκρεμῆς κινδύνους	"	1,844,838—

Φράγκα 14,419,838—

Ἀναδέχεται ἀσφαλίαις, ἐπὶ Σκαφῶν ἐπίπλων, μηχανῶν, ἐμπορευμάτων παντὸς εἶδους κλπ. ἐπὶ ἀτμοπλοίων καὶ ἱστιοφόρων κατὰ τῶν κινδύνων καὶ ἀσφαλείας ἀξιών καὶ χρηματοδομάτων ἀπὸ τῆς στιγμῆς καθ' ἣν παραβλάσσης δίδονται εἰς τὸ ταχυδρομεῖον. Αἱ ζημίαι κανονίζονται ἀμέσως κατὰ τὰ ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐκδόσεως τῶν συμβολαίων ἐπικρατοῦντα ἔθιμα καὶ πληρώνονται εἰς οἰονδήποτε τόπον παρὰ τῶν τραπεζιτῶν τῆς Ἐταιρίας κατ' ἀρέσκειαν τῶν κκ. ἀσφαλιζομένων.

Γενικὸς Πράκτωρ τῆς Ἑλλάδος ἐν Ἀθήναις
ΚΩΝΣΤ. ΜΑΝΟΥΣΗΣ

Ἐν ὁδῷ Σταδίου εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Πανελληνίου Ἀτμοπλοίας.

Πράκτωρ ἐν Πειραιεῖ
Ι. ΚΑΛΛΙΜΑΞΙΩΤΗΣ

Η ΕΝΩΣΙΣ (L'UNION)

ΓΑΛΛΙΚΗ ΠΥΡΑΦΑΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1828

ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΑΠΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΕΓΓΥΗΤΙΚΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 80,000,000 ΦΡΑΓΚΑ

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΩΡ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Δ. Γ. ΜΑΚΚΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἐν Ἀθήναις, παρὰ τῷ ὕπουργ. τῶν Ἐσωτερικῶν, οἰκία Μελά.

Ἐν Πειραιεῖ, παρὰ τῷ κ. Χ. Β. Φωτιῷ, οἰκία Π. Δαμάσκου ἢ εἰς τὸ κατάστημα Π. Ζ. Οἰκονόμου παρὰ τῇ πλατείᾳ Ἀπόλλωνος, ὁδὸς Ἀριστείδου.

Η ΕΝΩΣΙΣ ἀσφαλίζει ἐναντίον τοῦ πυρός οἰκίας, ἀποθήκας, ἐργοστάσια, ἐμπορεύματα, ἐπιπλα καὶ παντὸς εἶδους ἀποσκευάς, τὰ δὲ συμβόλαια αὐτῆς εἰσι δεκτὰ παρὰ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ

Τὸ διὰ Σύρον ἀτμόπλοιον τῆς Κυριακῆς θέλει ἐκπλεῖν ἐκ Πειραιῶς τὴν 10 μ. μ. ὥραν, γάρνιν τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας. Τὰ δὲ τῆς Τριτῆς καὶ Παρασκευῆς τὴν 8 μ. μ. ὡς καὶ μέχρι τοῦδε.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ ΙΣΧΥΟΝ ΑΠΟ ΤΗΣ 15 ΜΑΙΟΥ
ΓΡΑΜΜΗ ΑΠ' ΑΘΗΝΩΝ ΕΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΝ
ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

*ΕΞ Ἀθηνῶν	5,30—7,30—11 Π.Μ.	3,40—4,30—6,—8,15 Μ.Μ.
*Εκ Κηφισιάς	6,30—8,15—11,45 Π.Μ.	3,45—5,15—7,30—10,40 Μ.Μ.

ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΚΑΣ ΚΑΙ ΕΟΡΤΑΣ

*ΕΞ Ἀθηνῶν	5,30—7,30—9,30—11 Π. Μ.	3,00—4,00—5,00—6,00—7,00—11,00 Μ. Μ.
*Εκ Κηφισιάς	6,30—8,15—10,15—11,45 Π. Μ.	4,10—5,10—6,10—7,40—10,00—12,00 Μ. Μ.

ΓΡΑΜΜΗ ΑΠ' ΑΘΗΝΩΝ ΕΙΣ ΛΑΥΡΙΟΝ

*ΕΞ Ἀθηνῶν	7,40 Π. Μ.	4,50 Μ. Μ.
*Εκ Λαυρίου	6,10 Π. Μ.	5,10 Μ. Μ.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Τράπεζα ἐξακολουθοῦσα τὰς Προξοφλήσεις Ἐμπορικῶν Γραμματίων καὶ συναλλαγματικῶν, ἀνοίγει πάλιν τοὺς Ἀνοικτοὺς Λογαριασμοὺς ἐπὶ ἐνεχυράσει τίτλων, ἀποβλέπουσα ἰδίως εἰς τὴν διευκόλυνσιν τῶν Ἐισοδηματιῶν, Ἐπιστηθῶνων κλπ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἰουλίου 1887.

Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Τραπεζῆς.

Η ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΟΥ ΑΠ' ΑΘΗΝΩΝ ΕΙΣ ΠΕΙΡΑΙΑ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Δίδονται διαρκῆ εἰσιτήρια Φαλήρου α' β' καὶ γ' θέσεως μετὰ τὰς ἀκολουθούσας ἐκπτώσεις. Δι' ἕνα μῆνα 20%, τέσσαρας μῆνας 30% ἐν ἔτος 50%.

Οἰκογενειακὰ εἰσιτήρια Φαλήρου α' καὶ β' θέσεως διὰ δύο ἀτομα καὶ πλέον, ἐκπτώσις 20%.

(Ἐκ τοῦ γραφείου).

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΒΙΑΜΠΕΡΓ

Η ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΟΥ ΑΠ' ΑΘΗΝΩΝ ΕΙΣ ΠΕΙΡΑΙΑ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΥ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ

Ἀπὸ σήμερον (17 Μαΐου) αἱ ἀμαξοστοιχίαι ἀναχωροῦσιν:

ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ	καθ' ἑκάστην ἡμέραν ὥραν ἀπὸ τῆς 4.35 π. μ. μέχρι τῆς 8.35 μ. μ. καὶ καθ' ἑκάστην ὥραν ἀπὸ τῆς 8.35 μ. μ. μέχρι τῆς 11.35 μ. μ.
ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ	καθ' ἑκάστην ἡμέραν ὥραν ἀπὸ τῆς 5 π. μ. μέχρι τῆς 8.30 μ. μ. καὶ καθ' ἑκάστην ὥραν ἀπὸ τῆς 9 μ. μ. μέχρι τοῦ μεσονυκτίου.

ΕΚΤΑΚΤΟΙ ΑΜΑΞΟΣΤΟΙΧΙΑΙ καὶ πέραν τοῦ μεσονυκτίου θ' ἀναχωροῦσιν ὡς αὐτῆς ὑπάρχη μεγάλη συρροή.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ

Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος

Τὰ νεώτατα καὶ τελειότατα εἶδη τῆς γραφικῆς ὕλης εὐρίσκονται ἐν τῷ καταστήματι τούτῳ ὅπου πλουτιζόμενον ὑψημέραι καθίσταται ἐφάμιλλον τῶν Εὐρωπαϊκῶν.

Περιέχει ἰδιαίτερον ἐργοστάσιον φακέλλων, δέχεται δὲ παραγγελίας τοισούτων ἐπὶ τιμῇ κατὰ 20% εὐθνοτέρᾳ τῆς τῶν Εὐρωπαϊκῶν.

ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ἀρισταὶ γαράσσονται ἐν αὐτῷ.

ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ ἐκτυπούμενα στιγμιαίως.

ΕΚΛΕΚΤΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΟΥ ΣΗΜΕΡΙΝΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Η ΚΟΜΗΣΣΑ ΑΡΤΕΜΙΣ, τοῦ Μαρίου Οδοσσάρ, μετὰ λαμπρῶν εἰκονογραφιῶν (συνέχεια), ἡ ΕΡΩΜΕΝΗ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ, τοῦ Ἰσπανοῦ Μανουήλ Γονζαλές (συνέχεια), ΡΟΖΙΝΑ ἢ ΑΝΘΟΠΩΛΙΣ, πρωτότυπον ἔργον τοῦ κ. Λάμπρου Ἐννιάη (συνέχεια).

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ τῆς γαλλικῆς ζητεῖ παραδόσεις. Ὁ βυλόμενος ἀπευθυνθήτω εἰς τὸ Γραφεῖον μας.